

Ànima somiadora

Mai toques de peus a terra; sempre els tens al núvol.

No et cal pujar a un avió per viatjar arreu, sense límits ni fronteres, perquè cada cop que deixes volar la teva imaginació desbordant entre les milers de finestres que tens obertes al portàtil, arribes a indrets màgics i extraordinaris que no apareixen a cap plànol conegut.

En diran com vulguin, clarividència, lucidesa o instint, però la veritat és que ets capaç de crear del no res i a força de clics nous mons només amb la força de la teva inspiració i fantasia.

Com els millors caçadors de bolets, trobes les idees més sorprenents als webs i blogs més inesperats, perquè observar la realitat que ens envolta amb uns altres ulls és un dels teus dons.

Si et busquen, et trobaran a Google però també a la lluna de València. Quin lloc millor que aquest per contemplar el món sencer des d'una perspectiva excepcional?

Que un tros de tronc anomenat tió i tapat amb una manta ens porti els millors regals cada Nadal, només podia ser fruit de la infinita imaginació de les ànimes somiadores. Digues-ne imaginació, digues-ne avorriment.

Citació preferida

“És quan dormo que hi veig clar.”

Altres ànimes somiadores

Pau Casals no només va ser un dels violoncel·listes més importants de la història, sinó que amb *El cant dels ocells* ens va fer creure que la pau al món és possible.

Salvador Dalí, amb els seus rellotges tous i tigres que escapaven de la boca de peixos, va aconseguir que el surrealisme amb barretina i bigotis fos conegut arreu del món.

Núria Espert ha sigut, és i serà sempre una de les grans dames del nostre teatre, fent-nos somiar amb *Medea*, *Electra* o *Fedra*, entre moltes altres obres.

